

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1114/2022
14.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Тајјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Новосадска топлана“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Катарина Станојевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 102/22 од 24.01.2022. године, у седници већа од 14.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 102/22 од 24.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2156/20 од 01.11.2021. године обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име мање исплаћене припадајуће зараде за период од октобра 2017. године до маја 2020. године појединачне месечне износе са законском затезном каматом како је наведено у изреци, одбијен је део тужбеног захтева за септембар 2017. године и део законске затезне камате на досуђене износе и одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 102/22 од 24.01.2022. године одбијене су жалбе парничних странака и потврђена је наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и због битних повреда одредаба парничног поступка, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да нема услова да се дозволи одлучивање о ревизији тужиоца.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку предвиђено је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени

Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равносправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијана другостепена пресуда којом је правноснажно одбијен тужбени захтев на име мање исплаћене основне зараде за период од октобра 2017. године до маја 2020. године, уз образложење да је у спорном периоду тужиочева зарада правилно умањивана применом Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава ("Службени гласник РС" бр. 116/14), те Колективних уговора туженог и Споразума о основици за обрачун и исплату зарада за запослене код туженог, није противна судској пракси и израженим правним схватањима ревизијског суда.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана другостепена пресуда, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца јер је побијана одлука у складу са одлукама Врховног касационог суда донетим у истој чињеничноправној ситуацији. Нема потребе ни за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равносправности грађана.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у складу са одредбом члана 410. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Вредност предмета спора побијаног дела у конкретном случају износи 760.964,10 динара. Имајући у виду да је вредност предмета спора побијаног дела испод захтеваног ревизијског цензуса, ревизија тужиоца је недозвољена.

Из наведених разлога Врховни касациони суд одбацио је ревизију тужиоца, као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић